

Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!

Dva fanteka rešil iz Mure. V Gornji
Radgoni pod grajskim gričem sta nabira-
la med siromašno deco razne odpadke
brata: 10letni Tonček in 12letni Stanko
Kovačič iz Gornje Radgone. Tončku je
spodrsnilo in je zdrčal v Muro. Za njim
je skočil Stanko, da bi bratca rešil, da-
si ni znal plavati. Oba otroka bi bila utoni-
la, da ni zapazil nesreče na gornjerad-
gonskem gradu zaposleni poslovodja F.
Durič. Skočil je oblečen v Muro in uspe-
lo mu je po velikem trudu, da je otel iz
valov živa bratca.

Rudar smrtno ponesrečil. V premogov-
niku Liboje pri Celju so našli v jami mrt-
vega rudarja Franca Buzil. Najbrž je pri-
šel v stik z električno napeljavo.

Kap ga zadela med delom. Pri dvigalu
v obratu Kotredež v Zagorju ob Savi je
bil zaposlen 50letni ključavničar Avgu-
štin Polc, ki je že delal pri zagorskem
rudniku 34 let. Dne 16. septembra je Polc
na večer pri delu zadela smrtno srčna
kap. Zapušča ženo in osem nepreskrblje-
nih otrok.

Vlak smrtno povozil progovnega delav-
ca. Med postajama Hrastnik in Trbovlje
so bili 17. t. m. zaposleni progovni delav-
ci. Blizu predora sta se križala osebni vlak
iz Ljubljane in tovorni iz Zidanega mo-
sta. Delavci so se umaknili na ozek pro-
stor ob opornem zidu ob progi. 28letni
Karol Majcen je stal ob križanju vlakov
tako blizu lokomotive osebnega vlaka, da
ga je ta zadela ob glavo. Sunila ga je ta-
ko, da je pri padcu podrl celo svojega to-
variša Ignaca Parfanta, ki je stal ob pro-
gi. Parfant se je pri padcu močno poško-
doval, Majcen pa je obležal mrtev z raz-
bito lobanjo, ker ga je pognal sunek lo-
komotive ob oporni zid.

Razne požarne nesreče. V Leskovcu pri
Pragerskem je uničil požar posestniku
Blažu Pivko gospodarsko poslopje z raz-

nimi pritikinami. Zgorelo je mnogo žive-
ža, krme, vozov ter poljedelskih strojev.
Škoda znaša 100.000 Din. — V istem na-
selju je postalo žrtev plamenov 20.000 D
vredno gospodarsko poslopje posestnika
St. Pogorevca. V obeh omenjenih slučajih
niso mogli ugotoviti vzroka požarne ne-
sreče. — Domačija je pogorela v Bistrici
na Pohorju posestniku Francu Mašat. S
hišo in gospodarskim poslopjem je uni-
čen ves spravljeni poljski pridelek, živin-
ska krma, hišna oprema ter obleka. Ško-
da znaša 60.000 Din. — V Slov. Bistrici
je izbruhnil nočni požar v hiši posestnika
Franca Zorko. Ogenj je upepelil polovico
stavbe in povzročil 10.000 Din škode. —
V zidanici posestnika Antona Kuharja iz
Dobriča je izbruhnil požar, ki je upepelil
poslopje, stiskalnice in razno orodje. Ško-
da znaša 15.000 Din. — Na Gojski plani-
ni pri Kamniku je uničil nočni ogenj no-
vo pastirsko kočjo, ki je bila last posest-

je uničil ogenj še tudi viničarijo, zaloge
krme ter razno orodje. Rešili so samo ži-
vino. Škoda znaša 50.000 Din in je samo
delno krita z zavarovalnino. — Sredi ga-
šenja na avstrijski strani so bili odpokli-
cani tudi gasilci iz Murske Sobote, ki so
morali domov, ker je tamkaj gorelo v isti
noči. — V Vanetincih v Slov. goricah je
zgorelo posestnici Geri Zorčevi 30.000 D
vredno gospodarsko poslopje, razni stro-
ji ter dve svinji. — V Cerkvenjaku pri
Sv. Trojici v Slov. goricah je pogorela
20.000 Din vredna viničarija posestnice
Marije Podgoršek.

Obžalovanja vredni slučaji.

V vlaku prijeta tihotapca. Pri pregledu
osebnega vlaka Maribor—Celje je areti-
ral orožnik dva sumljiva možka. Ko so
pregledali njuno prtljago, so odkrili samo
tihotapsko blago in sicer 360 vžigalnikov
ter 170 zavojev igralnih kart. Zaplenjena
roba je vredna 20.000 Din. Prijeta sta že
stara znanca finančne straže in sicer: te-
sarski pomočnik Martin Fridl iz Zgornje-
ga Dupleka in kleparski pomočnik Ivan
Obrežnik iz Bezene pri Limbušu.

Finančna oblast zaplenila bogat tihot-
apski plen. V tovornem vlaku iz Avstrije
so zaplenili 20. t. m. finančni organi:
48 kg saharina, 110 vžigalnikov, 14.500
kamenčkov, 6 paketov kart in 3 kg šno-
fanca. Franca Napasta, ki je star 24 let
in doma iz Pobrežja pri Mariboru, so pri-
jeli. Drugi tihotapec Ivan Zorčič iz Mari-
bora se je pol ure skrival pod in nad va-
goni.

Okraden železničar. V železniški kolo-
niji v Frankopanovi ulici v Mariboru se
je mudila družina železničarja Metoda
Božeglava v kuhinji. Neznanec se je pri-
plazil v spalno sobo, iz katere je izmak-
nil dve novi obleki in srebrno verižico.
Božeglav utrpel škode za 3000 Din.

Vlom v gostilno. V noči na 17. septem-
ber je dobila Marinova gostilna na Teznu
pri Mariboru nezaželjen obisk. Neznanci
so ubili okno in so odnesli jestvin, cigaret
in raznega blaga za 2000 Din.

ZDRAVO VINO IN MOŠT

z uporabo
KALIUM - META - BISULFITA
ZNAMKE »VINOBRAN«.
Navodila in vzorce pošilja brezplačno
TOVARNA »ZORKA« DD., SUBOTICA.

nika Janeza Sušnika iz Krivčevega. Tr-
dijo, da požigajo planinske pastirske ko-
če vlomilci, ki iščejo po njih bogatejšega
plena. Razočarani nad vlomom se mašču-
jejo s požigom. — V noči na 17. septem-
ber so izbruhnil v enem okolišu kar trije
veliki požari. Gasilci iz Murske Sobote,
Cankove, Korovcev, Rankovcev in Gor-
nje Radgone so v omenjeni noči brzeli
preko gornjeradgonskega mosta na av-
strijsko stran, kjer je gorelo v občini De-
denitz pri posestniku Francu Jauk. Kljub
požrtvovalnem gasilnem naporu je zgore-
lo Jauku pet poslopij in znaša škoda 220
tisoč Din. Med gašenjem so prejeli naši
gasilci iz Radgone obvestilo, da je njho-
va pomoč tudi doma potrebna. Gasilci iz
Gornje Radgone so odhiteli nazaj preko
Mure, da so se lotili gašenja gorečega
gospodarskega poslopja posestnika Jan.
Boroviča v Hercegovščaku. Omenjenemu

Ravnjak je krčevito mečkal neki papir, potem
je spet rekel:

»Kar je, to je... Ne bom pa štedil ne škrpičil,
da ji pošteno povrnem, kar ji je bila na škodi...
Hvaležen bi ti bil, če bi hotela k Pavli in jo vprašati,
kaj si želi, da ji dam.«

»Haaa, to si mi pravi! Zopet je očitno, kake
šleve ste možki. Tebi je prehudo, da bi šel in ji raz-
ložil, kako je; jaz, ženska, naj bi to kislo juho
pojedla, ki si jo skuhal ti. — Ne, tako se nisva po-
botala... Prav zaradi tega sem prišla, da te resno
opomnim: zadnji čas je, da se s Pavlo zmeniš in ji
čisto resnico poveš. Predolgo že čakaš.«

»Toliko imam na občini opraviti, da ne uteg-
nem.«

»Fej te bodi! Za vse imaš čas, le za to ne, za
kar bi ga moral imeti. Kolikor vem, Pavla že slutim,
da nima več kaj upati. Obljubil si ji, da jo vzameš
takoj po veliki noči; prazniki pa so minili in ti se za
dekle ne zmeniš. Zdaj pa poslušaj: Če takoj ne greš
k Pavli in ji ne poveš vsega po resnici, te tako obe-
rem, da te po vsej dolini noben pes ne bo več po-
vohal.«

Pri tem je vstala in odracala. Zunaj si je za-
vihтела koš na hrbet in jo ubrala navzdol.

Drugo jutro je šel Ravnjak v Maribor in takoj
k šolskim sestram. Ko je stopila Pavla v govorilnico,
ji je ušel bolesten vzklik:

»Franc!«

Približala se mu je še nekaj korakov, potem pa
obstala kakor vkopana. Črno oblečena je bila, obraz
ji je bil blede, ustnice bele, roke ko vosek rumene, na
prstu pa se je bleščal zlati zaročni prstan. Ko se je
Ravnjak usedel, je sedla tudi ona na drugi konec
mize. Več ko pet minut je minilo in nobeden ni
rekel besede. Nazadnje je Ravnjak po sili dejal:

»Pavla, živi dan mi še ni bila kaka pot tako
težka kakor danes ta. Prinašam ti žalostno vest.«

»Vem,« je dahnila tako tiho, da ji je besedo le
z ustnic razbral.

Zopet sta umolknila. Potem se je zbral in začel
odločneje:

»Ko bi ti le molčala bila! Vse bi bilo šlo po sreči.«
Neverno je zmajala z glavo, odgovorila pa ni
ničesar.

»Zakaj nisi bila tiho?« je vprašal.

»Prstan sem pozabila na roki,« je tiho zajecjajala;
»Urška ga je videla in ni prej odnehala, da sem ji
povedala, kdo mi ga je dal.«

»Urška in njen Cenc sta obesila vse na veliki
zvon. Zdaj je vsa Bistrica pokonci in proti meni —
smejijo se mi — norce si delajo — grozijo mi —
silijo me, naj te pustim.« Kratko je sekal besede in
jih bruhal iz sebe.

Pavla se ni ganila, ne besede ni zinila, ko oka-

zborovanje in obhod,
kjer so nastopili v sred-
njeveških nošah in vodi-
li s seboj živino ter vo-
zili pridelke. Upajo, da
bo zbornica zdaj deseti-
no uknila.

Nezmotljivo materino oko.

Na porodišnici v Ha-
vani so napravili te dni
s privoljenjem mater
zanimiv eksperiment. 30
mater so povedli pred
30 novorojenih otrok in
so jih pozvali, naj med
njimi poiščejo svoje
otroke. Čeprav matere
svojih otrok od poroda
dalje niso videli, je 28
žensk takoj spoznalo
svoje dojenčke. Le dve
sta bili v dvomu, končno
pa sta le našli prava
otroka. »Glas krvi« to-
rej ni samo fraza.